

Перелік вулиць, провулків, площ, парків, скверів та інших об'єктів на території Слов'янської міської територіальної громади, які підлягають перейменуванню, з пропозиціями та поясненнями до них.

Місто Слов'янськ				
№	Тип	Існуюча назва	Запропонована назва	Історичні та біографічні довідки
1.	провулок	12 Квітня	Галактичний	
2.	вулиця	8 Березня	Березнева	
3.	вулиця	9 Травня	Травнева	
4.	провулок	Амурський	Торецький	
5.	провулок	Анатолія Комара	Анни Ярославни	<p>Анна Ярославна (близько 1032 — між 1075 і 1089) — київська князівна, королева Франції. Дочка великого київського князя Ярослава Мудрого та його другої дружини, шведської принцеси Інгігерди, дочки короля Улофа III. Онука київського князя Володимира Святославича. Друга дружина французького короля Генріха I (1051 - 1060). Мати французького короля Філіппа I.</p> <p>Анна Ярославна – єдина королева Франції, яка походила з України й відома в Європі як Anne de Kuiv. Нині її постать набуває щораз більшого значення у контексті зміцнення українсько-французьких відносин. Образ цієї жінки є тією сполучною ланкою, що виступає в якості чинника до зближення двох націй, розташованих в різних кінцях Європи.</p>
6.	вулиця	Анатолія Комара	Анни Ярославни	
7.	вулиця	Ангарська	Андрія Ременюка	<p>Ременюк Андрій Олегович (16.09.1986 – 08.12.2014) Український військовий, солдат, стрілець-зенітник 90-го окремого аеромобільного батальйону десантно-штурмових військ Збройних сил України.</p> <p>Андрій Ременюк народився у смт. Вергулівка, м.Брянка, Луганської області.</p> <p>Закінчив Слов'янський багатопрофільний регіональний центр професійної освіти імені П.Ф.Кривоноса.</p>
8.	провулок	Ангарський	Андрія Ременюка	

				<p>Загинув під час обстрілу російсько-терористичними військами селища Піски Ясинуватського району Донецької області в ході боїв за Міжнародний аеропорт «Донецьк».</p> <p>Указом Президента України від 15 травня 2015 № 270/2015 «за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі» нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).</p> <p>Нагороджений нагрудним знаком «За оборону Донецького аеропорту» (посмертно).</p> <p>На будівлі Слов'янського багатoproфільного регіонального центру професійної освіти імені П.Ф.Кривоноса, де навчався Андрій Ременюк, йому відкрито меморіальну дошку.</p> <p>Похований на кладовищі м. Слов'янська.</p>
9.	вулиця	Арматурна	Романа Напрягла	<p>Напрягло Роман Дмитрович (14.02.1997 – 26.02.2017) Український військовий, матрос, гранатометник, 36-та окрема бригада морської піхоти.</p> <p>Роман Напрягло народився та навчався у м. Слов'янську. У 2014, під час окупації Слов'янська російсько-терористичними військами, займав чітку проукраїнську позицію, чинив мирний спротив, малював синьо-жовті прапори на стінах. Після звільнення міста приєднався до націоналістичного руху, підтримував українське військо як волонтер.</p> <p>Загинув 26 лютого 2017 року від кулі снайпера, коли намагався витягнути пораненого побратима з-під обстрілу поблизу смт Талаківка Кальміуського району м. Маріуполь Донецької області.</p> <p>Указом Президента України від 10 квітня 2017 року №104/2017 «За особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку» нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).</p> <p>Нагороджений відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції» (посмертно).</p> <p>Слов'янський заклад загальної середньої освіти I-II ступенів №</p>
10.	провулок	Арматурний	Романа Напрягла	

				7, де навчався загиблий герой, названо іменем Романа Напрягла. Похований на кладовищі м. Слов'янська.
11.	тупик	Арматурний	Аграрна	
12.	в'їзд	Багратіона	Історична	
13.	провулок	Багратіона	Історичний	
14.	провулок	Батайський	Гостомельський	
15.	вулиця	Бессарабська	Січова	
16.	провулок	Белінського	Єдності	
17.	вулиця	Белінського	Єдності	
18.	вулиця	Біломорська	Озерна	
19.	провулок	Біломорський	Озерна	
20.	вулиця	Білоруська	Авдіївська	
21.	провулок	Богомольця	Академіка Богомольця	Олексáндр Олексáндрович Богомóлець (24 травня 1881, Київ — 19 липня 1946, Київ) — український учений-патофізіолог. Основоположник української школи патологічної фізіології, ендокринології і геронтології, організатор української науки. Засновник перших в Україні науково-дослідних закладів медичного профілю.
22.	вулиця	Богомольця	Академіка Богомольця	
23.	провулок	Бродського	Дмитра Донцова	Дмитро́ Іва́нович Донцо́в (29 серпня 1883, Мелітополь, Запорізька область — 30 березня 1973, Монреаль, Канада) — український літературний критик, публіцист, філософ, політичний діяч, один із перших керівників Союзу визволення України (СВУ), головний ідеолог українського інтегрального націоналізму.
24.	вулиця	Бродського	Дмитра Донцова	
25.	вулиця	Брянська	Квітуча	
26.	вулиця	Вавилова	Миколи Амосова	Амо́сов Мико́ла Миха́йлович (19 грудня 1913 р., село Ольхово, Новгородська область — 12 грудня 2002, Київ) — український лікар, науковець в галузі медицини та біокібернетики, громадський діяч, академік Національної

				академії наук України та Академії медичних наук України, Почесний громадянин Києва.
27.	вулиця	Василевського	95 Бригади	95-та окрема десантно-штурмова Поліська бригада (95 ОДШБр, в/ч А0281, пп В1740) — військове з'єднання у складі Десантно-штурмових військ Збройних сил України. Базується у м. Житомир. Бригада була створена як 95-й навчальний центр, а згодом переформована на бригаду. У 1990-х, 2000-х роках брала участь у міжнародних навчаннях, миротворчих місіях під егідою ООН. Навесні 2014 року у числі перших була піднята для відбиття російської агресії. Підрозділи бригади брали участь у боях за Слов'янськ, а згодом — на різноманітних ділянках фронту на сході України. Після початку повномасштабного вторгнення бригада брала участь у оборонних та наступальних операціях, завдяки яким Слов'янськ був і залишається українським містом.
28.	вулиця	Василькова	Волошкава	
29.	вулиця	Ватутіна	Василя Сліпака	Сліпак Василь Ярославович (20.12.1974, Львів – 29.06.2016. Дебальцеве) - всесвітньо відомий український оперний співак, соліст Паризької національної опери, волонтер, учасник Революції гідності та бойових дій на сході України. Загинув у бою від кулі снайпера. Кавалер ордена «За мужність» І ст. (2016, посмертно), Герой України (2017, посмертно), кавалер ордена «Золота Зірка».
30.	вулиця	Вернадського	Академіка Вернадського	Володiмiр Iвaнoвич Bepнaдський (12 березня 1863, Санкт-Петербург — 6 січня 1945, Москва) — український науковець та філософ. Природознавець, засновник геохімії, біогеохімії та радіогеології, вчення про біосферу, ноосферу, космізм. Один із засновників Української академії наук, її перший голова-президент. Засновник Національної бібліотеки Української держави в Києві (нині — Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського).
31.	провулок	Вернадського	Академіка Вернадського	Організатор та директор Радієвого інституту (1922—1939),

				Біохімічної лабораторії (з 1929 року; зараз Інститут геохімії й аналітичної хімії імені В. І. Вернадського РАН). Дійсний член НТШ. Почесний член багатьох академій (Паризької, Чеської, низки інших) та наукових товариств.
32.	вулиця	Вільямса	Сергія Параджанова	Параджанов Сергій Йосипович (9 січня 1924 — 20 липня 1990) вірменин грузинського походження, творець візитної картки українського «поетичного кіно» – картини «Тіні забутих предків» (1964), яка отримала 39 міжнародних нагород і 24 гран-прі на кінофестивалях (у Мар-дель-Платі, Римі, Салоніках та ін.). Параджанова називали генієм світові митці Федеріко Фелліні, Мікеладжело Антоніоні, Жан-Люк Годар, Анджей Вайда, Ів Сен Лоран та інші. Сам про себе режисер казав, що він: «вірменин, який народився у Тбілісі і сидів у російській в'язниці за український націоналізм».
33.	вулиця	Вітебська	Рубіжна	
34.	провулок	Вітебський	Рубіжний	
35.	вулиця	Водоп'янова	Гостинна	
36.	вулиця	Волзька	Залеських	Залеський Микола Миколайович - Почесний громадянин міста Слов'янськ до 1917 року, місцевий підприємець, займався солеварінням та тримав сільзавод і типографію. Член ради Слов'янського Відділу Харківського Благодійного товариства. Директор товариства Слов'янських солезаводчиків. Помер 10.09.1913 року в Ялті, похований на Слов'янському Староміському цвинтарі.
37.	провулок	Волзький	Залеських	
38.	провулок	Волочаєвський	Шаруканський	Шарукань , Шарукан, — половецьке місто, що розташовувалося на землях сучасної Донецької та Харківської областей біля Сіверського Дінця. До 1111 року - назва території, на якій розташована сучасна Слов'янська громада.
39.	вулиця	Воронезька	Миколи Колосовського	Мико́ла Микола́йович Колосо́вський (11.10.1977-18.08.2016). Український військовий, старший сержант, командир бойової машини - командир відділення, 54-та окрема механізована бригада Збройних сил України.
40.	провулок	Воронезький	Миколи Колосовського	

				<p>Народився 11 жовтня 1977 року в м. Лобня Московської області РФ. Навчався у м. Слов'янську.</p> <p>Загинув 18 серпня 2016 року під час артилерійського обстрілу, вчиненого російськими окупаційними військами поблизу с. Троїцьке Попаснянського району Луганської області, прикривши собою побратима.</p> <p>Указом Президента України №522/2016 від 25 листопада 2016 року «За особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі» нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).</p> <p>Похований на кладовищі м. Слов'янськ.</p>
41.	вулиця	Гагаріна	Леоніда Каденюка	<p>Леонід Костянтинович Каденюк (28 січня 1951, Клішківці, Чернівецька область — 31 січня 2018, Київ) — український льотчик-випробувач 1-го класу, політичний діяч, генерал-майор авіації, перший і єдиний космонавт незалежної України, Герой України.</p>
42.	вулиця	Гастелло	Василя Стуса	<p>Василь Семенович Стус (6 січня 1938, село Рахнівка, Вінницька область — 4 вересня 1985, табір ВС-389/36-1 (Перм-36), Пермський край) — український поет-шістдесятник, перекладач, публіцист, прозаїк, мислитель, літературознавець, літературний критик, правозахисник, політ'в'язень СРСР, дисидент, член Української Гельсінської групи, борець за незалежність України у XX столітті. Один із найактивніших представників українського дисидентського руху. Лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка (1991, посмертно), Герой України (2005, посмертно).</p> <p>За переконання про необхідність збереження й розвитку української культури зазнав репресій з боку радянської диктатури, його творчість була заборонена та частково знищена, а він сам був засуджений до тривалого перебування в місцях позбавлення волі, де й загинув.</p>
43.	вулиця	Герцена	Олега Бойцова	<p>Бойцов Олег Леонідович (28.11.1979 - 9.04.2019) Старшина служби цивільного захисту, старший сапер відділення піротехнічних робіт групи піротехнічних робіт частини</p>

				<p>піротехнічних робіт та гуманітарного розмінування аварійно-рятувального загону спеціального призначення Головного управління ДСНС України у Донецькій області.</p> <p>Народився та працював у м.Слов'янську.</p> <p>Загинув під час проведення піротехнічних робіт з обстеження та очищення ділянок місцевості від вибухонебезпечних предметів поблизу водогону насосної станції Сіверський-Донецьк-Донбас (сіра зона) в районі населеного пункту Зайцеве Бахмутського району Донецької області</p> <p>Указом президента України від 18 квітня 2019 року №149/2019 «за особисті заслуги у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, мужність і самовіддані дії, виявлені під час виконання службового обов'язку» нагороджено орденом "За мужність" III ступеня.</p> <p>Похований на кладовищі м. Слов'янська.</p>
44.	провулок	Гірський Другий Гірський	Дружківський	
45.	провулок	Гладиша	Миколаївський	
46.	вулиця	Гладиша	Миколаївська	
47.	вулиця	Глекова	Народна	
48.	вулиця	Глинки	Захисників Маріуполя	
49.	провулок	Глинки	Захисників Маріуполя	
50.	в'їзд	Говорова	Квітневий	
51.	провулок	Гоголя	Миколи Гоголя	<p>Мико́ла Васи́льович Го́голь (1 квітня 1809 року, Сорочинці, Полтавська область — 4 березня 1852 року, Москва) — письменник, етнограф з відомого українського роду Гоголів-Яновських.</p>
52.	вулиця	Гоголя	Миколи Гоголя	
53.	вулиця	Гончарова	Мистецька	
54.	провулок	Грабовського	Павла Грабовського	Павло́ Арсе́нович Грабо́вський (11 вересня 1864, Пушкарне,

				Харківська область — 12 грудня 1902, Тобольськ, Російська імперія) — український поет, лірик, публіцист, перекладач, яскравий представник української інтелігенції, яка в умовах самодержавної Російської імперії вела боротьбу за національну свободу України
55.	в'їзд	Гречка	Стрілецький	
56.	провулок	Гречка	Стрілецький	
57.	вулиця	Гречка	Стрілецька	
58.	вулиця	Грибоедова	Воскресенська	
59.	вулиця	Губкіна	Серпнева	
60.	в'їзд	Гудованцева	Покровський	
61.	вулиця	Гудованцева	Покровська	
62.	вулиця	Далекосхідна	Корсунська	
63.	провулок	Дальній	Далекий	
64.	вулиця	Декабристів	Миргородська	
65.	провулок	Дехтярьова	Князя Ігоря	Ігор Рюрикович (близько 877 — 944) — київський князь з 912 або 922 по 944 рік. Фактичний засновник княжої династії Рюриковичів. Здійснив два походи на Константинополь (941 і 944), які закінчилися укладанням русько-візантійського договору. Вбитий деревлянами за непомірний збір данини.
66.	вулиця	Дехтярьова	Князя Ігоря	
67.	вулиця	Дмитрія Донського	Хортицька	
68.	вулиця	Добровольського	Незалежності	
69.	вулиця	Добролюбова	Приміська	
70.	в'їзд	Доватора	В'ячеслава Чорновола	В'ячеслав Максимович Чорновіл (24 грудня 1937, смт Єрки Київської області— 25 березня 1999, Бориспіль, Київської області) — український політик, громадський діяч, публіцист, літературний критик, народний депутат України I—III
71.	вулиця	Доватора	В'ячеслава Чорновола	

				<p>скликань, діяч руху опору проти русифікації та національної дискримінації українського народу, політичний в'язень СРСР. Провідник українського національно-демократичного визвольного руху кінця 80-х — 90-х років; Герой України (2000, посмертно). Ініціатор проголошення Декларації про державний суверенітет України 16 липня 1990 року та Акту проголошення Незалежності України 24 серпня 1991 року. Разом з іншими діячами започаткував в Україні національно-визвольний рух шістдесятників та дисидентів. Засновник та головний редактор підпільного українського часопису «Український вісник». Член Української Гельсінської групи. Один з ініціаторів створення Української Гельсінської спілки. Кілька разів ув'язнений за «антирадянську агітацію та пропаганду» (1967—1969, 1972—1979, 1980—1988). Перебував у мордовських таборах суворого режиму та на засланні. Сумарно пробув у неволі 17 років. Кандидат у Президенти України на виборах 1991 р. З 1992 р. і до смерті 1999 р. — голова Народного Руху України. З жовтня 1991 р. — Гетьман українського козацтва. Загинув 25 березня 1999 року в автокатастрофі на шосе під Борисполем.</p>
72.	вулиця	Донська	Українських Десантників	
73.	провулок	Донський	Українських Десантників	
74.	провулок	Достоевського	Волонтерів	
75.	вулиця	Достоевського	Волонтерів	
76.	провулок	Енгельса	Сорочинський	
77.	провулок	Зої Космодем'янської	Тернопільський	
78.	вулиця	Зої Космодем'янської	Тернопільська	
79.	вулиця	Калузька	Мальовнича	
80.	провулок	Карбишева	Тополинний	

81.	вулиця	Карбишева	Тополина	
82.	в'їзд	Карпінського	Магістральний	
83.	провулок	Карпінського	Магістральний	
84.	вулиця	Карпінського	Магістральна	
85.	вулиця	Ковалевської	Олеся Гончара	Гончар Олесь Терентійович (3 квітня 1918, Ломівка, Дніпропетровська область — 14 липня 1995, Київ) — український письменник, прозаїк, літературний критик, політик, громадський діяч.
86.	провулок	Коккінакі	Вільховий	
87.	вулиця	Коккінакі	Вільхова	
88.	вулиця	Колонтаївська	Калантаївська	(від річки Калантаївка)
89.	вулиця	Кольцова	Медова	
90.	площа	Комунарів	Михайла Грушевського	Михайло Сергійович Грушевський (29 вересня 1866, Холм, Польща — 26 листопада 1934, Кисловодськ, Північно-Кавказький край) — український історик, громадський та політичний діяч. Голова Центральної Ради Української Народної Республіки (1917—1918), автор понад 2000 наукових праць.
91.	провулок	Комяхова	Генерала Кульчицького	Сергій Петрович Кульчицький - (17.12.1963 – 29.05.2014) Український військовий, генерал-майор, начальник управління бойової та спеціальної підготовки Головного управління Національної гвардії України. Загинув 29 травня 2014 року в зоні бойових дій під час антитерористичної операції у місті Слов'янську Донецької області. Гвинтокрил Мі-8, в якому знаходився генерал-майор Сергій Кульчицький та ще 11 військових, був збитий російсько-терористичними військами неподалік гори Карачун. Указом президента України «За виняткові військові заслуги
92.	вулиця	Комяхова	Генерала Кульчицького	

				перед Українською державою, героїзм і самопожертву, виявлені у захисті державного суверенітету України» присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена "Золота Зірка" (помертньо).
93.	вулиця	Конєва	Дмитра Яворницького	Дмитро́ Іва́нович Яворні́цький (6 листопада 1855, село Сонцівка, Харківська область — 5 серпня 1940, Дніпропетровськ) — український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, дослідник історії українського козацтва, музеєзнавець. Автор понад 1500 наукових праць. Один з перших, хто детально вивчив всю історію запорозького козацтва та історію дніпровських порогів.
94.	вулиця	Короленка	Злагоди	
95.	вулиця	Костюріна	Солеварів	
96.	провулок	Котельникова	Карпатська	
97.	вулиця	Котельникова	Карпатська	
98.	вулиця	Коха	Марії Заньковецької	Марія Костянти́нівна Занько́вєцька (4 серпня 1854 село Заньки Чернігівська область — 4 жовтня 1934, Київ) — українська акторка і театральна діячка, провідна зірка українського театру кінця XIX — початку XX століть. Народна артистка України (1923). У сучасній українській традиції входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.
99.	вулиця	Краснодарська	Луцька	
100.	провулок	Краснодонський	Успішний	
101.	вулиця	Кривоноса	Максима Кривоноса	Максі́м Криво́ніс (близько 1600 — 1648, Замостя, Річ Посполита) — український військовий діяч періоду Хмельниччини, полковник, один з керівників козацько-селянських повстань в Україні під час Хмельниччини. Учасник Корсунської битви, літньої подільської та осінньої волинсько-галицької кампаній 1648 року. Уперше в історії Львова взяв штурмом Високий замок.
102.	провулок	Кривоноса	Максима Кривоноса	
103.	провулок	Крилова	Вербовий	
104.	вулиця	Крилова	Вербова	

105.	вулиця	Кронштадтська	Щаслива	
106.	провулок	Кронштадтський	Щасливий	
107.	вулиця	Кубанська	Яблунева	
108.	вулиця	Курська	Роксолани	Роксолана , справжнє ім'я: Анастасія Гаврилівна Лісовська Народилася в 1504 або 1505 році. Дані про походження Роксолани суперечливі. В Європі Хюррем була відома як Роксолана — привілейована хатун, пізніше законна дружина Сулеймана I Пишного, султана Османської імперії, меценатка та філантроп. Перша хасекі-султан, засновниця епохи жіночого султанату, одна з найвпливовіших жінок в історії Османської імперії. Між 1517 та 1520 роками потрапила до гарему, стала коханою дружиною Сулеймана I, з яким вела віршоване листування. Власним коштом будувала мечеті, школи, лікарні для жінок, караван-сараї та кухні в Стамбулі, Едірне, Єрусалимі, Мецці й Медині, опікувалася становищем жінок у гаремах. Сприяла сходженню на престол свого третього сина Селіма II. Оспівана в літературі, образотворчому мистецтві, музиці та кіно. Входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.
109.	провулок	Курчатова	Рибацький	
110.	вулиця	Курчатова	Рибацька	
111.	вулиця	Кутузова	Осіня	
112.	вулиця	Л. Толстого	Івана Мазепи	Іван Степанович Мазепа - гетьман України (1639 —1709 рр.), видатний державно-політичний і культурний діяч кінця XVII

				— поч. XVIII ст., меценат. Гетьман Війська Запорозького, голова козацької держави на Лівобережній (1687—1704) і всій Наддніпрянській Україні (1704—1709).
113.	провулок	Л. Чайкіної	Світлий	
114.	вулиця	Лебедева-Кумача	Вереснева	
115.	вулиця	Леваневського	Багряна	
116.	вулиця	Леонтовича	Миколи Леонтовича	Микола Дмитрович Леонтович (13.12.1877, село Монастирок Вінницької області – 23.01.1921, село Марківка Вінницької області) — український композитор, хоровий диригент, піаніст, педагог, збирач музичного фольклору, громадський діяч. Його різдвяна щедрівка «Щедрик» перекладена багатьма мовами і відома у англомовному світі як Carol of the Bells.
117.	провулок	Лермонтова	Василя Симоненка	Васіль Андрійович Симоненко (8 січня 1935, с. Біївці, Лубенський район, Полтавська область — 13 грудня 1963, Черкаси) — український поет і журналіст, діяч українського руху опору, шістдесятник.
118.	вулиця	Лермонтова	Василя Симоненка	
119.	вулиця	Липецька	Назарія Яремчука	Назарій Назарович Яремчук (30 листопада 1951, Рівня — 30 червня 1995, Чернівці) — український естрадний співак. Народний артист, Герой України (2021). Відомий виконанням українських пісень:
120.	вулиця	Лідіце	Лідиці	Лідиці (чеськ. Lidice, нім. Liditz) — шахтарське селище в Чехії, за 20 км на захід від Праги і на південний схід від міста Кладно, 10 червня 1942 знищене на вимогу німецького уряду.
121.	вулиця	Лозановича	Національної Гвардії	
122.	вулиця	Ломоносова	Наукова	
123.	вулиця	Майкопська	Львівська	
124.	провулок	Майкопський	Львівський	
125.	вулиця	Малиновського	Малинова	

126.	вулиця	Марапульця	Полікарпа Марапульця	Марапулець Полікарп Петрович - голова церковної ради Української Автокефальної Православної Церкви у 20-х роках у місті Слов'янськ.
127.	провулок	Матвеєва	Слобожанський	
128.	вулиця	Матвеєва	Слобожанська	
129.	провулок	Матросова	Ранкова	
130.	станція	Кожушко	Машчермет	
131.	в'їзд	Маяковського	Дмитра Павличка	Дмитро Васильович Павличко (28.09.1929 р., с. Стопчатів Івано-Франківська область – 29.01.2023 р, Київ). Український поет, перекладач, публіцист, шістдесятник, громадсько-політичний діяч, Герой України)
132.	провулок	Маяковського	Дмитра Павличка	
133.	вулиця	Маяковського	Дмитра Павличка	
134.	провулок	Менделєєва	Червоної калини	
135.	вулиця	Менделєєва	Червоної калини	
136.	вулиця	Мержанова	Срібна	
137.	провулок	Миколи Гайворонського	Василя Гайворонського	Гайворонський Василь Андрійович (14.01.1906, Костянтинівка, Донецька область – 13.11.1972р., Філадельфія, США). Український письменник, звинувачений у троцькізмі.
138.	вулиця	Миколи Гайворонського	Василя Гайворонського	
139.	вулиця	Мілютенка	Дмитра Мілютенка	Дмитро Омелянович Мілютенко (21 лютого 1899, Слов'янськ – 25 січня 1966, Ташкент) – український драматичний актор театру і кіно, педагог.
140.	вулиця	Мінська	Відродження	
141.	провулок	Мінський	Відродження	
142.	вулиця	Мічуріна	Соняшникова	

143.	в'їзд	Можайського	Володимира Сосюри	Володiмiр Миколáйович Сосю́ра (6 сiчня 1898, ст. Дебальцеве, Донецька область — 8 сiчня 1965 р., Київ) — видатний український поет, письменник та перекладач. Автор понад 40 збiрок поезiй, бунчужний 3-го Гайдамацького полку Армiї УНР.
144.	провулок	Можайського	Володимира Сосюри	
145.	вулиця	Можайського	Володимира Сосюри	
146.	провулок	Муравйова	Просвiти	
147.	вулиця	Нарвська	Геннадiя Бiлiченка	Бiлiченко Геннадiй Васильович (14.12.1972 – 13.04.2014). Капiтан Служби безпеки України, Центр спецiальних операцiй «Альфа» Управлiння СБУ у Полтавськiй областi. У перiод служби брав участь у 180 бойових операцiях, спецiальних заходах iз охорони свiдкiв, затриманнях озброєних злочинцiв. Був вiдряджений на схiд України у днi стрiмкого загострення подiй у Луганськiй та Донецькiй областях. 13 квітня 2014 року пiд час виконання бойового завдання група спецпризначенцiв, яка направлялася для звiльнення вiд росiйських терористiв адмiнiстративних будiвель мiста Слов'янськ, потрапила у засiдку. У тому бою загинув капiтан Геннадiй Бiлiченко. Його смерть стала першою у перелiку вiйськових, якi загинули у збройному протистояннi з росiйською агресiєю на Донбасi. Указом Президента України вiд 20 червня 2014 року № 543/2014 «за особисту мужнiсть i героiзм, виявленi у захистi державного суверенiтету та територiальної цiлiсностi України, вiрнiсть вiйськовiй присязi та незламнiсть духу» нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно). На мiсцi загибелi капiтана Геннадiя Бiлiченка встановлено пам'ятний знак. Мiсце поховання: с. Гожули, Полтавська область.
148.	провулок	Нарвський	Геннадiя Бiлiченка	
149.	вулиця	Нахiмова	Iгоря Грiшина	Iгор Iвáнович Грiшин (11 сiчня 1975, Слов'янськ – 2 травня 2014, Карпiвка, Слов'янськiй район, Донецька область) – український вiйськовий льотчик, капiтан (посмертно) Збройних сил України, бортовий авiацiйний технiк вертолiтної ланки 16 окремої бригади армiйської авiацiї. Загинув у ходi росiйсько-української вiйни, захищаючи рiдне мiсто.
150.	вулиця	Некрасова	Миколи Лисенка	Микóла Вiталiйович Лiсенко (10.03.1842, Гриньки,

				Полтавська область —24.10.1912, Київ)— український композитор, піаніст, диригент, педагог, збирач пісенного фольклору, громадський діяч.
151.	провулок	Олега Кошового	Жовтневий	
152.	вулиця	Осипенко	Чумацька	
153.	вулиця	П. Глазового	Павла Глазового	Павло Прокопович Глазовий (30 серпня 1922, Новоскелюватка, Миколаївська область — 29 жовтня 2004, Київ) — український поет-гуморист і сатирик. Заслужений діяч мистецтв України.
154.	вулиця	Павлова	Галицька	
155.	провулок	Панфілова	Бердянський	
156.	вулиця	Панфілова	Бердянська	
157.	провулок	Пирогова	Миколи Пирогова	Пирогов Мико́ла Іва́нович (25 листопада 1810, Москва — 5 грудня 1881, Вінниця) — хірург, анатом і педагог. Створив перший атлас топографічної анатомії людини, засновник військово-польової хірургії, започаткував використання анестезії при оперативних втручаннях. Доктор медицини, професор
158.	вулиця	Пирогова	Миколи Пирогова	
159.	провулок	Попова	Фермерський	
160.	вулиця	Попова Фермерська	Фермерська	
161.	вулиця	Путилівська	Путивлівська	
162.	провулок	Путилівський	Путивлівський	
163.	бульвар	Пушкіна	Лесі Українки	Лєся Украї́нка (25 лютого 1871, Новоград-Волинський, Волинська область — 1 серпня 1913, Сурамі, Грузія) — українська письменниця, перекладачка та культурна діячка. У сучасній українській традиції входить до переліку

				найвідоміших жінок давньої та сучасної України.
164.	вулиця	Пушкінська	Купецька	
165.	вулиця	Радищева	Фестивальна	
166.	вулиця	Рахманівська	Степана Коршуна	Степан Васильович Коршун (18 вересня 1868, Глухів, Чернігівська область — 1931, Москва) — видатний український науковець, гігієніст, мікробіолог, імунолог, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри гігієни медичного факультету Харківського університету, ректор Харківського медичного інституту, завідувач Харківського Бактеріологічного інституту. Під час холери організував холерні бараки у Слов'янську та працював у них, рятуючи людей.
167.	вулиця	Рибалка	Бориса Патона	Боріс Євгенович Патон (14 листопада 1918, Київ — 19 серпня 2020, Київ) — інженер та матеріалознавець, фахівець у царині зварювальних процесів, металургії та технології металів, організатор науки, політик та урядовець. Президент (1962—2020) НАН України
168.	вулиця	Рилєєва	Захисників України	
169.	вулиця	Робітничо-Селянська	Громадська	
170.	вулиця	Рокоссовського	Ювілейна	
171.	вулиця	Ростовська	Харківська	
172.	вулиця	Рязанська	Донецька	
173.	провулок	Салтикова-Щедрина	Боровий	
174.	вулиця	Светлова	Фіалкова	
175.	провулок	Серафимовича	Музична	
176.	вулиця	Серафимовича	Музична	
177.	провулок	Серова	Степана Васильченка	Степан Васильович Васильченко (8 січня 1879, м. Ічня Чернігівської області — 11 серпня 1932, Київ) — український письменник і педагог.
178.	вулиця	Серова	Степана Васильченка	

179.	вулиця	Симеренка	Левка Самиренка	Левко́ Плато́нович Самире́нко (18лютого 1855, с. Мліїв, Черкаська область — 6 січня 1920, Мліїв Черкаська область) — український помолог і плодовод.
180.	площа	Сімейка	Княгині Ольги	Ольга (прибл. між 880 та 920 — 11 липня 969) — княгиня київська, дружина київського князя Ігоря Рюриковича. Після смерті чоловіка (осінь 944) стала регентом при малолітньому синові Святославі та фактичною правителькою Русі у 944—964 роках. Ліквідувала древлянське племінне княжіння, упорядкувала збирання данини, організувавши по всій країні князівські погости і осередки судочинства. У зовнішній політиці підтримувала дружні стосунки із Візантією, 946 або 957 року відвідала Константинополь, де уклала угоду з імператором Костянтином VII Багрянородним і прийняла християнство. 964 року передала владу синові. Похована за християнським звичаєм. Канонізована католицькою і православною церквою як свята Ольга.
181.	вулиця	Сімейка	Гайдамацька	
182.	вулиця	Сковороди Григорія	Григорія Сковороди	Григорій Са́вич Сковорода́ (3 грудня 1722, Чорнухи, Полтавська область — 9 листопада 1794, Іванівка, Харківська область) — український філософ-містик, богослов, поет, педагог, композитор літургійної музики. Мав значний вплив на сучасників і подальші покоління своїми байками, піснями, філософськими творами, а також способом життя.
183.	в'їзд	Сковороди Григорія	Григорія Сковороди	
184.	провулок	Сковороди Григорія	Григорія Сковороди	
185.	вулиця	Смоленська	Шосейна	
186.	вулиця	Соколовського	Соколина	
187.	провулок	Солоділова	Михайла Драгоманова	Михайло Петрович Драгома́нов (18 вересня 1841, Гадяч, Полтавська область — 2 липня 1895, Софія, Болгарія) — український публіцист, історик, філософ, економіст, літературознавець, фольклорист, громадський діяч
188.	вулиця	Солоділова	Михайла Драгоманова	
189.	вулиця	Сользаводська	Сільзаводська	
190.	провулок	Союзний	Ранковий	
191.	вулиця	Ставропольська	Добровольська	

192.	провулок	Ставропольський	Добровольська	
193.	вулиця	Станіславського	Режисерська	
194.	провулок	Степана Разіна	Трускавецький	
195.	вулиця	Степана Разіна	Трускавецька	
196.	вулиця	Степова	Бучанська	
197.	провулок	Суворова	Української Авіації	
198.	вулиця	Суворова	Української Авіації	
199.	вулиця	Таганрозька	Затишна	
200.	вулиця	Талаліхіна	Стрітенська	
201.	вулиця	Тамбовська	Отаманська	
202.	вулиця	Тимошенка	Карпатської Січі	<p>49-й окремий стрілецький батальйон «Карпатська Січ» імені Олега Куцина — український добровольчий підрозділ Сухопутних військ Збройних сил України.</p> <p>Підрозділ був створений Олегом Куциним у 2014 р. під час російсько-української війни як окрема добровольча чота «Карпатська Січ». 2015 року чота увійшла до складу Збройних сил України, у 93-тю механізовану бригаду. 2015 року чота стала ротою, брала участь в боях в районі Донецького аеропорту: бої за Піски, шахту «Бутовка», Водяне, Опитне. Рота була розформована 2016 року.</p> <p>Після початку повномасштабного російського вторгнення 2022 року, підрозділ було створено заново як добровольчий</p>

				батальйон «ОДЧ Карпатська Січ». Він вів бої під Києвом: в Ірпіні, Романівці та на Броварському напрямку. Після деокупації Київщини був передислокований під Ізюм. У травні батальйон було переформовано на 49-й стрілецький батальйон «Карпатська Січ», який увійшов до складу Сухопутних військ ЗСУ. Підрозділ названий на честь організації народної оборони «Карпатська Січ», яка існувала на Закарпатті у 1930-х.
203.	вулиця	Тімірязєва	Альпійська	
204.	в'їзд	Толбухіна	Скіфський	
205.	провулок	Толбухіна	Скіфська	
206.	вулиця	Толбухіна	Скіфський	
207.	провулок	Трунова	Дружній	
208.	вулиця	Тургенєва	Смарагдова	
209.	провулок	Тургенєва	Смарагдовий	
210.	провулок	Тюленіна	Добрий	
211.	вулиця	Тюленіна	Добра	
212.	провулок	Тюменський	Пейзажний	
213.	вулиця	Уральська	Центральної Ради	Центральна Рада — спочатку український представницький орган політичних, громадських, культурних та професійних організацій; згодом, після Всеукраїнського національного конгресу — революційний парламент України, який керував українським національним рухом. Період дії: 17 березня 1917 — 29 квітня 1918.
214.	провулок	Ушакова	Богоявленський	
215.	вулиця	Філатова	Івана Федорова	Іван Федоров (1510, Велике князівство Литовське – 15.12.1583, Львів) - один із перших східнослов'янських

				друкарів, гравер, інженер та ливарник. Засновник друкарської справи.
216.	в'їзд	Харитоновна	Провідний	
217.	вулиця	Хользунова	Гетьманська	
218.	вулиця	Цимлянська	Миколи Хвильового	Микола Григорович Хвильовий (Фітільов) (13.12.1893, Тростянець, Сумська область – 13.05.1933, Харків) Український прозаїк, поет, публіцист, один з основоположників української прози ХХ століття. Яскравий представник українського культурного відродження. Вчинив акт самогубства як відповідь на масові репресії інтелігенції та Голодомор. Його твори були заборонені до кінця тоталітарного режиму.
219.	в'їзд	Цимлянський	Миколи Хвильового	
220.	провулок	Цюлковського	Солов'їний	
221.	вулиця	Цюлковського	Солов'їна	
222.	вулиця	Чайковського	Ромашкова	
223.	вулиця	Чаплигіна	Щедра	
224.	в'їзд	Челюскінців	Сарматська	
225.	провулок	Челюскінців	Сарматська	
226.	вулиця	Челюскінців	Сарматська	
227.	вулиця	Челябінська	Софіївська	
228.	в'їзд	Челябінський	Софіївський	
229.	провулок	Челябінський	Софіївський	
230.	вулиця	червоноармійця	Івана Піддубного	Іван Максимович Піддубний (8 жовтня 1871, Красенівка,

		Черкасова С.З.		Полтавська область — 8 серпня 1949, Єйськ, Краснодарський край) — український спортсмен-борець. Шестиразовий чемпіон світу з боротьби (Париж, Мілан, Франкфурт, Нью-Йорк).
231.	провулок	Чернишевського	Фінський	
232.	вулиця	Черняхівського	Пасхальна	
233.	в'їзд	Чехова	Європейський	
234.	вулиця	Чехова	Європейська	
235.	провулок	Чехова	Європейський	
236.	провулок	Чкалова	Різдвяний	
237.	вулиця	Чкалова	Різдвяна	
238.	вулиця	Шишкова	Мрії	
239.	провулок	Шмідта	“Енеїди”	«Енеїда» — українська бурлескно-трагедійна поема, написана українським письменником Іваном Котляревським, заснована на сюжеті однойменної класичної поеми римського поета Вергілія. Поема написана в добу становлення романтизму і націоналізму в Європі, на тлі ностальгії частини української еліти за козацькою державою, ліквідованою Росією в 1775—1786 роках. «Енеїда» — перша масштабна пам'ятка українського письменства, укладена розмовною українською мовою. Поема започаткувала становлення новочасної української літератури. Цей твір є першокласним джерелом з українознавства, українського побуту та культури XVIII століття.
240.	вулиця	Шмідта	“Енеїди”	
241.	провулок	Штеменка	Бурштиновий	
242.	вулиця	Штеменка	Бурштиновий	
243.	вулиця	Юмашева	Шляхетна	
244.	вулиця	Яблочкіна	Поетична	

Смт Андріївка				
245.	вулиця	Гагаріна	Героїв неба	
246.	вулиця	Заречная	Зарічна	
Селище Мирне				
247.	вулиця	Белгородська	Закарпатська	
	вулиця	Гагаріна	Квітнева	
248.	вулиця	Корнійчука	Марії Приймаченко	Марія Оксентіївна Примаченко (30 грудня 1908, с. Болотня, Київська область — 18 серпня 1997, с. Болотня, Київська область) — українська народна художниця в жанрі «наївного мистецтва». Авторка понад 800 картин
249.	вулиця	Курська	Генерала Сікевича	Володїмир Васїльович Сїкєвич (5 вересня 1870, Тараша, Київська область — 27 липня 1952, Торонто, Канада) — український військовий і політичний діяч; генерал-хорунжий армії Української Народної Республіки (генерал-поручник у еміграції), посол УНР в Угорщині.
250.	вулиця	М.Покришкіна	Курганна	
Смт Билбасівка				
251.	вулиця	В.Яковенка	Козацька	
252.	провулок	В.Яковенка	Козацький	
253.	вулиця	Гагаріна	Українських добровольців	
254.	вулиця	Герцена	Сергія Майбороди	Майборода Сергій Григорович (02.12.1971 - 01.07.2019). Старший матрос, старший водій, 36-та окрема бригади морської піхоти Військово-морських сил Збройних сил України. Народився у м. Слов'янськ. Мешкав у смт Билбасівка. Загинув під час виконання бойового завдання в результаті прямого влучення протитанкової ракети в санітарний автомобіль поблизу с. Водяне Волноваського району Донецької області. Указом Президента України № 625/2019 від 23 серпня 2019 року «За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті

				державного суверенітету та територіальної цілісності України», нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (помертвено). Похований на центральному кладовищі смт Билбасівка Слов'янської МТГ
255.	вулиця	Кривоноса	Паровозна	
256.	вулиця	Леваневського	Слов'янська	
257.	вулиця	Л.Українки	Лесі Українки	Лєся Українка (25 лютого 1871, Новоград-Волинський, Волинська область — 1 серпня 1913, Сурамі, Грузія) — українська письменниця, перекладачка та культурна діячка. У сучасній українській традиції входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.
258.	вулиця	Мічуріна	Винахідників	
259.	вулиця	Партизан	Миргородська	
260.	тупик	Партизан	Миргородський	
261.	вулиця	Пушкіна	Київська	
262.	вулиця	Северна	Півнична	
263.	вулиця	Сєдова	Слобідська	
264.	вулиця	Федорова	Івана Федорова	Іван Федоров (1510, Велике князівство Литовське – 15.12.1583, Львів) - один із перших східнослов'янських друкарів, гравер, інженер та ливарник. Засновник друкарської справи.
265.	провулок	Федорова	Івана Федорова	
266.	провулок	Франко	Івана Франка	Іван Якович Франко (27 серпня 1856, Нагуєвичі, Львівська область— 28 травня 24.1916, Львів) — видатний український поет, прозаїк, драматург, літературний критик, публіцист, перекладач, науковець, громадський і політичний діяч.
267.	вулиця	Чкалова	Гетьманська	
268.	вулиця	Шевченко	Тараса Шевченка	Тарас Григорович Шевченко (9 березня 1814, с. Моринці, Черкаська область — 10 березня 1861, Санкт-Петербург) — український поет, прозаїк, мислитель, живописець, гравер, етнограф, громадський діяч. Національний герой і символ України. Діяч українського національного руху, член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860).
269.	вулиця	Ширшова	Дорожня	
270.	тупик	Ширшова	Дорожній	